

МИЛОШ СИМЕУНОВИЋ - ЂАК ГЕНЕРАЦИЈЕ У ОШ "ТАТОМИР АНЂЕЛИЋ" МРЧАЈЕВЦИ

БИТИ НАЈБОЉИ – ПОДСТИЦАЈ И ОБАВЕЗА

Код Милоша Симеуновића, ђака генерације школе у Мрчајевцима, прво угледате осмех, не само на лицу, већ и у гласу, који су потврда ведрине и оптимизма, својствене младости. Живи у Мојсињу, где је у издвојеном одељењу ОШ "Татомир Анђелић" и завршио прва четири разреда, окружен природом, коју воли да посматра и фотографише, као и љубављу и разумевањем породице. Близину и повезаност са природом истиче као предност ученика сеоских школа, у односу на своје вршњаке у граду.

Милош је ове године и једини

вуковац у мрчајевачкој школи, мада одмах на почетку разговора истиче да се не разликује од већине својих вршњака. И он воли све што је везано за информатику и нове технологије. Каже да му, наравно, много значи титула ђака генерације, али додаје да је то уједно подстицај и обавеза да је оправда у даљем школовању. Поносан је и на то што је учио у једној од најстаријих образовних установа у Србији, за чију се годину оснивања сматра 1837.

Своје досадашње школовање описује као "занимљиво", а веома је задовољан знањем које је стекао у својој школи, што му представља добар темељ за даље образовање. Не жели никога од наставника да издваја, јер, каже, сви они имају удео за његов успех и постигнуте резултате.

- Поред знања у школи, веома су ми драгоцена пријатељства из основне школе, која ће, мислим, остати за цео живот. Само школовање је једно значајно искуство и основа опште културе за цео живот – поручује Милош.

Као и већина наших

саговорника у овом серијалу, прошао је многа одмеравања знања, а највећи успех остварио је из географије, на републичком такмичењу у Новом Саду. Скромно напомиње да је тада био четврти у целој Србији, иако му је само поен фалио да освоји треће место. Посебно му је драго прво место, које је заједно са тимом из школе остварио на овогодишњој "Мозгалици" у Слатини. Искрено признаје да иза ових резултата стоји свакодневни рад, не само код куће, већ и у школи, на самим часовима. Иако је јединац, отац и мајка нису му много помагали око учења. "Школа у нашем дому није тема о којој се разговара", кратко објашњава. Никада није ишао на приватне часове, јер сматра да се све може научити у школи... Као важно издваја да бољи ђаци морају помагати другима и у учењу, а ту праксу су Милош и одлични ученици спроводили у својој школи.

Воли, пре свега, природне науке - математику, информатику, због чега се и определио за при-

родно-математички смер у Гимназији.

- Надам се да ћу током гимназијских дана пронаћи себе и одлучити шта даље. Радујем се и новим пријатељима у овој школи и што ћу више моћи да пратим нека догађања у граду – каже нам Милош.

Воли програмирање, фотографију, са једном се представио јавности на изложби у Дому културе. Највише слика пејзаже свог завичаја, реку Мораву...

- Нажалост, доста тога је неуређено. Људи мало воде рачуна о

чистоћи, свуда се праве дивље депоније, корито Мораве је уништено разним активностима. Због тога смо за један пројекат на "Еко фесту" у Чачку правили филм баш о том проблему, којим смо обухватили подручје од Мојсиња до Катрге. Тај филм сам ја монтирао – поносан је Милош, јер се нада да млади и на овај начин, као и са другим акцијама, могу допринети бољој заштити природних лепота и богатства нашег краја.

В. Т.